

Anmälan mot Regeringsrätten angående handläggningen av ett mål om medgivande till fortsatt vård enligt lagen (1991:1128) om psykiatrisk tvångsvård

---

Anmälan

I en anmälan till JO klagade AA på Regeringsrätten. Klagomålen gällde att Regeringsrätten hade förelagt AA att inkomma med fullmakt först nästan tio månader efter det att han, för en annan persons räkning, hade överklagat en dom rörande medgivande till fortsatt vård enligt lagen (1991:1128) om psykiatrisk tvångsvård, LPT. Till anmälan hade det aktuella föreläggandet fogats.

Utredning

Inledningsvis inhämtades Regeringsrättens dagboksblad i mål nr 2969-07 och Kammarrättens i Stockholm dom den 18 april 2007 i mål nr 1666-07.

JO remitterade därefter anmälan till Regeringsrätten. I yttrande anförde kanslichefen BB följande.

AA:s överklagande av Kammarrättens i Stockholm dom den 18 april 2007 i mål nr 1666-07 rörande CC kom in till Regeringsrätten den 8 maj 2007 (mål nr 2969-07). I samband med att målet föredrogs för avgörande den 18 februari 2008 uppmärksammade regeringsrådet DD att fullmakt som visade AA:s behörighet att föra CC:s talan saknades i målet. AA förelades i beslut den 28 februari 2008 att inkomma med fullmakt. AA begärde den 12 mars 2008 anstånd att inkomma med fullmakt till den 14 april 2008. Anståndet beviljades. Fullmakt inkom den 11 april 2008 från AA och Regeringsrätten avgjorde målet slutligt den 16 april 2008.

Av bilagt yttrande från regeringsrättssekreteraren EE framgår att den regeringsrättssekreterare som först handlade målet bedömde att fullmakt inte behövdes då AA vid tidigare tillfälle företrätt CC i liknande mål i domstolen. Frågan om när fullmakt ska krävas in är dock ytterst upp till ansvarig domare att bestämma. I mål nr 2969-07 gjorde också regeringsrådet DD, som inte informerats om att AA företrätt CC tidigare, bedömningen att AA skulle komma in med fullmakt.

Regeringsrätten ser för närvarande, i enlighet med de mål som fastställts i vår verksamhetsplanering, över våra rutiner i samband med anstånd och kommunikering.

Regeringsrättssekreteraren EE anförde följande.

Handläggning av målet

Målet kom in till Regeringsrätten den 8 maj 2007. Överklagandet hade skrivits av AA och någon fullmakt fanns inte. AA registrerades inledningsvis som klagande i Vera. Vid någon tidpunkt har detta uppmärksammats och partsställningen i Vera har ändrats. Den 28 februari 2008 har Regeringsrätten förelagt AA att inom tre veckor från det att han fått del av föreläggandet styrka sin behörighet att föra CC:s talan vid äventyr av att överklagandet annars inte kommer att tas upp till behandling i fråga om prövningstillstånd. AA fick del av föreläggandet den 7 mars 2008. Den 12 mars 2008 fick Regeringsrätten in en begäran om anstånd med att inge fullmakt. AA begärde att få anstånd till den 14 april 2008. Efter att samråd skett med regeringsrådet DD, beviljades AA anstånd enligt begäran. I anstånds-meddelandet upplystes AA om att han inte kommer att beviljas något ytterligare anstånd.

Yttrande

Det har tagit nästan tio månader från det att målet kom in till dess att Regeringsrätten begärt att AA ska styrka sin behörighet att företräda CC. Jag tog över ansvaret för målet fr.o.m. den 1 mars 2008. Dessförinnan var regeringsrätts-sekreteraren FF ansvarig för målets handläggning. Vid telefon-samtal den 2 april 2008 berättar hon för mig att dröjsmålet har sin bakgrund i att hon inte ansåg att någon fullmakt behövdes, eftersom AA tidigare har uppträtt som ombud för CC i psykiatrimål i Regeringsrätten. FF berättar att när målet föredrogs för regeringsrådet DD hade denna emellertid en annan uppfattning i frågan om fullmakt, varpå beslut att förelägga AA att styrka sin behörighet fattades.

AA bereddes tillfälle att yttra sig över remissvaret.

JO lånade in Regeringsrättens akt i mål nr 2969-07.

Bedömning

I dom den 5 mars 2007 medgav Länsrätten i Stockholms län, enligt 9 § LPT, att tvångsvården av CC fick pågå högst sex månader räknat från dagen för länsrättens dom. CC överklagade domen till Kammarrätten i Stockholm, som den 18 april 2007 avslög överklagandet. I en skrivelse, som kom in till Regeringsrätten den 8 maj 2007, överklagade AA – i egenskap av ombud för CC – kammarrättens dom. Den 28 februari 2008 förelade Regeringsrätten AA att förete fullmakt som styrkte hans behörighet att föra CC:s talan. Fullmakt gavs in den 11 april 2008. Regeringsrätten beslutade den 16 april 2008 att inte meddela prövningstillstånd.

Av 49 § förvaltningsprocesslagen (1971:291) framgår bl.a. följande. Ett ombud ska styrka sin behörighet genom fullmakt. Styrker ombud inte sin behörighet, ska rätten förelägga ombudet eller huvudmannen att avhjälpa bristen. Är i sådant fall överklagandet undertecknat av ombud, ska i föreläggandet anges att talan tas upp till prövning endast om föreläggandet iakttas.

När ett överklagande kommer in till en domstol åligger det rätten att kontrollera vissa formaliafrågor, bl.a. behörigheten för ett uppgivet ombud. En sådan kontroll bör givetvis ske i nära anslutning till att målet anhängiggörs vid domstolen. I förevarande fall var överklagandet undertecknat endast av ombudet, AA. Av utredningen framgår att den regeringsrättssekreterare som till och med februari 2008 var ansvarig för målets handläggning gjorde bedömningen att AA inte behövde förete någon fullmakt eftersom han vid tidigare tillfälle hade uppträtt som ombud för CC i psykiatrimål. Frågan om när fullmakt ska krävas in är dock,

som anförs i remissvaret, ytterst upp till ansvarig domare att bedöma. Mot den bakgrunden borde behörighetsfrågan ha tagits upp med ett regeringsråd i nära anslutning till att målet kom in till Regeringsrätten. Så skedde inte, utan saken kom under ett regeringsråds bedömning först i samband med att målet den 18 februari 2008 föredrogs för avgörande av frågan om prövningstillstånd. Efter föreläggande inkom AA med fullmakt och målet avgjordes den 16 april 2008. Hanteringen av behörighetsfrågan medförde således att handläggningstiden i målet, som för övrigt framstår som omotiverat lång med hänsyn till målets karaktär, ytterligare förlängdes. Handläggningen kan inte undgå kritik.

Ärendet avslutas.